

Oden
Oden
Till Oden

Med segelhäst från östan kom gutars kung
Med här till Svetjuds mark till att pröva galtens mod
Med både eld och stål de plåga folket rövade landet svårt
De togo guldklädd mö furstens äkta hälft

Ottars far, den hårde skilfing for till makans värn
Till brynjeting, med drottakämpar, att blöta blodorms svärd
En grånad man, med ett farretryne, I skinande hjälm
Med ändlöst hat, han vätte liden, med havsfurstens blod

Mitt svärd skall söndra deras lik
Till Odens ges

Då gutars herre, föll till mark, veknade dess hird
De flydde fält och de flydde död, till Korpskogen mörk
Och sveafolket, de jaga rov allt till skogens rand
Bland träden gömda, de slagna gäckas, att pröva sina svärd

Mitt svärd skall söndra deras lik
Vår gryning skola se dess blod
Deras halsar stilla galgens svält
Jag skall giva dem

Till Oden (Oden), Oden (Oden)
Till Oden, deras liv ska bli korpars fröjd
Oden, era liv skall till Odens ges

Vid gryning hördes hornets sång
I från havet till gutars värn
Hjälmar klövs till disers sång
När fursten föll för stål

Och aldrig mer skall de kämpa, då som Stridsgalten segna ned
Och aldrig mer skall svears kung, bryta ringar till sitt folk
Ringar till sitt folk

Aldrig mer skall svears kung
Aldrig mer, bryta ringar till sitt folk